

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unŭ anŭ 12 flor., pe șese lunŭ 6 flor., pe trei lunŭ 3 flor.

România și strălănătate:

Pe anŭ 36 fr., pe șese lunŭ 18 fr., pe trei lunŭ 9 franci.

ANULŪ XLVIII.

SĚ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sortorii nefrancați nu se primesc. — Manuscrisuri nu se retrămit.

N° 6.

Martŭ, Mercuri 9 (21) Ianuarie

1885.

Românii, Tronul și opiniunea publică.

V.

Scimŭ că Maghiarii făceau dependentă împăcarea cu Austria de uniunea Transilvaniei cu Ungaria.

Pretensiunilor lorŭ se opunea starea lucrurilor din Transilvania, faptele împlinite: legile de egală îndreptărire națională aduse la 1863 de reprezentanții poporului ardelenŭ în înțelegere cu monarhulŭ, legi promulgate, sancționate și puse în practică.

Era învederatŭ, că Tronulŭ dorindŭ a se împacă cu unii nu putea avé intențiunea să lovescă în ceilalți, voindŭ a face o concesiuie Maghiarilorŭ nu se putea gândi a retrage scutulŭ și garanțiile oferite Românilorŭ credincioși din Transilvania.

Cum era să iésă dér Tronulŭ din acéstă dilemă?

Elŭ apelă la înțelepciunea noilorŭ săi consilieri din cabinetulŭ Belcredi, care succedă în véra anului 1865 ministerului Schmerling, însărcinându-i să găsescă o modalitate, prin care să se pôta împacă unii, fără a fi brușcați ceilalți.

Din nenorocire pentru cauza noastră națională ministrulŭ comite Richard Belcredi nu cunoscea adevérata situațiune a poporului românŭ din Transilvania; de altă parte ardea de nerăbdare de a îndrepta ceea ce a stricatŭ antecesorulŭ său și a dobândi împăcarea cu Ungurii.

Ca federalistŭ, care s'a fostŭ opusŭ din rășputeri sistemului Schmerlingianŭ, ministrulŭ Belcredi susținea legătură intimă cu vechii conservativi unguri ca Mailath, Eszterhazi, Sennyey ș. a. Dintre Români nu scimŭ să se fi aflatŭ măcar unŭ singurŭ bărbatŭ independentŭ și cu greutate în apropierea guvernului centralŭ, ca să pledeze pentru cauza română.

Probabilŭ că în urma sfătuirilor sale cu conservatorii unguri, d. Belcredi și-a formatŭ părerea, ce a devenitŭ apoi atâtŭ de fatală pentru noi Români, părerea, care a exprimatŭ o în cuvintele: „*Trebuie să jertfimŭ ceva și Maghiarilorŭ!*”

Își pôte face cineva o ideeă despre impetuositatea pretensiunilorŭ ómeniloră de statŭ maghiari, decă unŭ *federalistŭ* de turnura d-lui Belcredi numai spre a puté urmá negociările cu ei s'a hotărâtŭ a-le sacrificá independența constituțională a Transilvaniei.

Ca să nu se pară însă că suntemŭ parțial și preocupați în judecata noastră, trebuie să observămŭ că Belcredi cu tóte astea nu avea în gândŭ contopirea totală a Ardélului cu Țéra unгурescă, ci elŭ își închipuia uniunea numai în modŭ condiționatŭ pe lângă conservarea drepturilorŭ câștigate ale Românilorŭ. Lui Belcredi îi era cunoscutŭ, că Români s'au pronunțatŭ la 1848 în contra uniunii și că nici acum nu o voiescŭ, dér elŭ își basá speranțele pe „vlădicii și fuleționarii” noștri și credea, că cu ajutorulŭ lorŭ va scóte la cale uniunea condiționată.

În sensulŭ acesta a făcutŭ elŭ și raportulŭ său către tronŭ și tronulŭ în rescriptulŭ regescŭ dela 25 Decemvre 1865 și-a exprimatŭ din nou dorința, ca ceea ce se face să nu se facă în prejudiciulŭ drepturilorŭ câștigate ale Românilorŭ; ér unirea definitivă o făcea dependentă „dela cuvenita considerare a intereselorŭ speciale ale

marelui principatŭ alŭ Transilvaniei și dela garantarea pretensiunilorŭ de dreptŭ ale deosebitelorŭ naționalități și confesiuni.”

Acestea le pregăteau miniștrii și le enunțá monarhului. Ce făceau însă în acelașŭ timpŭ Români, pentru ca să împedece planurile amenințátore dușmane și să aducă o dovadă reală și neîndoiosă înaintea tronului și a opiniunii publice, că ei cu nici unŭ prețŭ nu vorŭ să renunțe la drepturile lorŭ și la viața lorŭ națională?

Era nu numai o datoriă față cu interesele noastre de existență, ci și o datoriă a noastră față cu tronulŭ, ca să sprijinimŭ prin manifestațiunŭ puternice naționale înalta sa intențiune, de a face să ni se respecte din partea conlocuitorilorŭ noștri maghiari drepturile câștigate.

Să mai atingemŭ dureroasele corde ale atitudinii conducătorilorŭ noștri din acelŭ timpŭ? — Ajunge, credemŭ, decă ne vomŭ reaminti, că după încercarea nesuccesă din tómnă anului 1865 de a dobândi întrunirea unui congresŭ naționalŭ românescŭ, nu s'a făcutŭ din parte nici-o manifestațiune energică de caracterŭ generalŭ. Eramŭ adencŭ nemulțumiți cu mersulŭ lucrurilorŭ, vedeamŭ apropiându-se viorulŭ, făceamŭ reservațiunile noastre de dreptŭ prin municipii, dér n'amŭ știutŭ să profitămŭ de momentŭ spre a inițá o mișcare generală de protestațiune și spre a aduce la cunoștința directă a tronului îngrijirile vóstre.

Ni se șoptea p'atunci, ca și în ziua de ađi, la urechiă, că este voia Maiestății Sale ca să fimŭ liniștiți și să ne supunemŭ cu încredere órbă la tóte actele guvernului său, ca și cum monarhulŭ n'ar sci că și consilierii săi suntŭ ómeni și potŭ greși și ca și cum capulŭ statului ar puté să doréscă, ca noi prin tăcerea și supunerea noastră órbă să ne periclitămŭ viața și desvoltarea națională.

„Copilulŭ, care nu plânge, nu capétă de mâncare.” Români n'au știutŭ să dea nemulțămirei lorŭ acelŭ efectŭ, ca să străbată până la tronŭ, ear tronulŭ trebuia să credă, că este bine sfătuitŭ de consilierii săi și că tóte se facŭ spre mulțămirea generală.

Intr'aceea sosi catastrofa dela 1866. Ómenii împăcării condiționate trebuiră să facă locŭ cabinetului Beust, a căruia programă era: împăcarea cu orŭ ce prețŭ. Situațiunea deveni pentru noi și mai amenințátore.

Intreprins'amŭ celŭ puținŭ acum vr'unŭ pasŭ, prin care să fi arétatŭ tronului profunda noastră nemulțămire cu starea lucrurilor și să fi cerutŭ garantarea drepturilorŭ noastre? Dér cum să fi pututŭ ajunge la o hotărâre așa de energică în ameteála și în tărbațele, în care ne aflamŭ mare parte și din cauza nelucrării de mai înainte?

Dér să nu trecemŭ cu vederea, că totuși s'a făcutŭ o încercare de a ne apropiá de tronŭ, care însă fiindŭ pusă dela începutŭ pe-o basă strîmtă și unilaterală a trebuitŭ să rămână fără de efectŭ. În memoriulŭ conferenței române dela 1881 se dice despre acestŭ pasŭ la pagina 103: „Dieta convocată la Sibiiu în Iuliu 1863 nici chiar în 1866 nu a fostŭ disolvată, decătŭ numai ținută în amortelă așa, că mulți Români încă totŭ mai credeau, că lucrurile se vorŭ în-

tórce spre mai bine, din care cauză 1493 bărbăți români apucară calea petițiunii la tronŭ.”

Era învederatŭ, că după ce Români nu mai aveau nici o reprezentanță legală, după ce legea electorală pusă în aplicare în Transilvania nu admitea reprezentarea națiunii române recunoscută prin lege, nu mai rămase Românilorŭ altă cale spre a se apropia de tronŭ, decătŭ calea petițiunii.

Acestei petițiunii ar fi trebuitŭ însă să se ise dé o astfel de estindere și trebuia să fiă făcută într'o astfel de formă și c'unŭ astfel de aplombŭ, încătŭ tronulŭ să nu fi pututŭ stá la îndoială nici unŭ momentŭ, că ea avea să fiă espresiunea generală a dorințelorŭ și plângerilorŭ poporului românŭ transilvanŭ.

Cestiunea Universității Române.

Amŭ reproduș într'unulŭ din numerile trecute alŭ fóiei noastre o corespondență din Pesta către „*Neue freie Presse*,” a cărei tendențiositate era să ne descriă pe noi Români ca pe nisce turburători, ca pe nisce irredentiști, fiindcă amŭ cerutŭ prin organulŭ nostru crearea unei universități române.

„*L'Indépendance roumaine*,” reproducendŭ acea corespondență, scrie în numărulŭ dela 3/15 Ianuarie următorulŭ articolŭ de fondŭ.

„Așadar, fiindcă presa uneia dintre naționalitățile, care compunŭ statulŭ-mosaicŭ numitŭ Austro-Ungaria, reclamă pentru acéstă naționalitate ceea ce alte naționalități au deja în acelŭ statŭ, trebuie ca acea presă să merite epitetulŭ de „irredentistă.” „*Gazeta Transilvaniei*” este unŭ organŭ românŭ „irredentistŭ” și încă unul „din cele mai irredentiste” (se află și altele care suntŭ mai puțin irredentiste?) De când? Și pentru ce? Fiindcă ea reclamă o universitate română pentru Români din Transilvania? Dér atunci Germanii din Austria sunt irredentisti, fiindcă ei vréu să aibă universitatea lorŭ, de asemenea Cehii și Ungurii, fiindcă și acestia vréu să aibă propria lorŭ universitate și fiindcă ar găsi pré straniu ca să li se dea o universitate română. Singura diferință între aceste popóre și Români este, că aceia au toți universitățile lorŭ și chiar mai multe pentru fiecare naționalitate, pe când Români singuri n'au nici una — și ei suntŭ obligați său a frecventa una diu universitățile la care se vorbește o limbă care nu e a lorŭ său a se expatria și a veni să se înscrie la una din universitățile române, când nu se duc în Franția, în Belgia, în Italia, în Elveția său în Germania. Austro-Ungaria are, cu Bucovina, mai atâția Români câtŭ Unguri. Să admitemŭ chiar că cu Jidovii maghiarisați poporațiunea unгурescă ar întrece cu câteva sute de mii și chiar c'unŭ milionŭ poporațiunea română a acestui statŭ poliglotŭ. Ar fi acéstă unŭ motivŭ ca să se refuze unora ce se acordă altora? Amŭ fi fórtre recunoscători savanțilorŭ redactorŭ dela „*Neue freie Presse*,” dacă ar binevoi să ne spună din ce cauză s'ar refușá Românilorŭ de dincolo de Carpați d'a avea o universitate a lorŭ? Și arátându-ne cauza, îi rugămŭ să ne spună în acelașŭ timpŭ — suntŭ destulŭ de savanți ca să scie acéstă — câtŭ Unguri suntŭ în Transilvania și câtŭ Români? Acestŭ detaliu este fórtre importantŭ, căci din momentulŭ ce va fi constatatŭ că în Transilvania numărulŭ Românilorŭ este superiorŭ tuturorŭ celorlalte naționalități reunite — și noi socotimŭ între aceste afară de Ungurii și Saxonii, pe Jidovii, Armenii, Grecii, Bulgarii, Țigani etc. — răspunsulŭ la întrebarea ce amŭ pusŭ o va fi încă și mai interesantŭ. Nu trebuie să uitămŭ, că acestŭ Români iau parte la tóte sarcinele statului, că ei 'și dau, și încă cu multă bravură, sangele lorŭ pentru patria comună. Nu trebuie să aibă ei nimicŭ în schimbŭ? Și când ei cerŭ unŭ lucru atâtŭ de simplu, atâtŭ de naturalŭ, cum este crearea unei universități a lorŭ, unde să se pôta instrui în propria lorŭ limbă, o pretențiune pe care unŭ guvernŭ dreptŭ și lealŭ nici n'ar așteptá s'o vadă manifestându-se pentru ca să mérégă înainte, trebuie ca ei să fie acusați pentru acéstă de irredentismŭ? Dar aceea probéză contrarul. Dacă Ro-

mâinii Transilvaniei voiesc o universitate română în Transilvania, e o dovadă că ei nu consideră pe cele din București și Iași ca p'ale lor. Dacă »Gazeta Transilvaniei« ar fi »una din foile cele mai irredentiste,« cum îi place corespondentului dela »Neue freie Presse« a-o boteza, ea n'ar cere o universitate română în Transilvania ci ar dice:

»Fiind-că în calitatea noastră de irredentiști noi ne considerăm ca făcându parte din regatul României, nu vrem alte universități decât pe cele din București și Iași, precum nu vrem un alt Suveran decât pe regele Carol I.«

Dar nu. »Gazeta« dice:

»Vom continua a recunoște ca Suveranul al nostru pe împăratul Francisc Iosif, a da sângele nostru pentru patria comună, a plăti statului contribuțiile noastre, dar nu vrem ca cu banii noștri să se zidescă teatre ungurești, să se întreprindă școli și universități ungurești și să fie forțați copii noștri a părăsi limba strămoșilor lor, pentru ca să învețe pe a descendenților lui Attila și Arpad. Vrem să avem școlile noastre și biserica noastră, totu așa de bine precum le-au Ungurii pe ale lor, precum Germanii și Cehii le-au pe ale lor. Vrem să rămânem supuși credincioși ai Măiestății Sale împăratului Francisc Iosif, dar vrem să rămânem Români în țera noastră și nu permitem a ni se cere, ca noi să devenim Unguri, precum nici noi nu cerem, ca Ungurii să devină Români. Noi cerem, ca să se țină promisiunea ce ni s'a făcut de a se respecta egalitatea naționalităților. Noi reclamăm aceste drepturi și nu vom înceta de a le reclama, până ce ni se vor acorda.«

»Și »Neue freie Presse« numesce această »irredentism«?

»Dacă am fi amicii Ungurilor, le-am dori să nu aibă altu rău mai mare decât acesta.«

»L'Indépendance roumaine« și încheie articolul consiliind pe Unguri, ca să opună mai puțină rezistență pretențiilor atât de modeste ale Românilor.

Îi mulțămim din inimă »Independenței române,« că ia în apărare drépta noastră cerere, răspundându cu multă demnitate și logică celor care nu se rușineză a ne atribui epitetul de irredentiști, numai fiindcă așa ceru interesele Maghiarilor.

O judecată asupra Ungurilor.

»Allgemeine Zeitung« din München, unul din ziarurile germane, care se bucură de cea mai bună reputație, vorbindu despre faptele anului 1884 trece în revistă și faptele petrecute în Ungaria exprimându-se în termeni, cari numai măgulitorii nu pot fi pentru Maghiari și cari dovedesc, că Europa încă și-a deschis ochii și urmăresce cu mai multă atenție cele ce se petrec în statul coronei sf-lui Stefan. Iată ce scrie numitul ziaru despre pretenții pionerii ai culturii în Orient:

»Sub aparența unui guvernământ strict constituțional și a unui regim cu majorității parlamentare, se ascunde în Ungaria viața și moravurile semibarbare ale unei populații, care n'a eșit încă din starea evului mediu. Resultatul observațiilor noastre asupra Ungariei se poate resuma în câte-va cuvinte: Întraga administrație este coruptă, poporul este pretutindenea necioplit și absolut ignorant și nici decum copt pentru ceea ce nobleța numesce »constituție«, elu își face datoria decât alege pe acela care scie să-i dea mai înainte să bea și dacă — când e inferbântat de »idea de statu unguresc« — își exprimă ura sa în contra Germanului, Sasului, Românului și la trebuință îi și maltratéză.

»Acestu regat »constituțional«, Ungaria, are și elu naționalitățile sale, care cu greu se supun și luptă pentru autonomia lor. Dar pe când în Austria națio-

nalitățile sunt într'o stare de cultură inferioară celei a Germanilor, în Ungaria este contrarul: cu toate silințele ce și-le dau Ungurii pentru ca să împedeze dezvoltarea intelectuală a naționalităților, acestea li sunt superioare prin limba și cultura lor, ca d. e. Germanii.

»Dacă punem pe Croați pe aceeași treptă de cultură ca Maghiarii, urméză că ar fi cel mai inferioru acela, care sub o inspirație rafinată și fără scrupul, maltratéză pe acela care-i este superioru său cel puțin egal; de asemenea este o minoritate, care apasă o majoritate.«

In fine adevărul începe a triumfa.

Din dieta Croației.

In ședința dela 16 Ianuarie a dietei croate, deputatul Pavlovici a invinováțit pe deputatul Paucovic, că a furat unu césornicu cu lanțu și l'a amanetat pentru suma de 100 fl.

Paucovic se apără în contra invinuirilor ce i se aduc și dice că deputatul Bacarcici a fost îndemnat de colegii săi, fiindu în stare de beție, a ridicat aceste acușări. (Contrașicrii sgomotoase în stânga.)

Bacarcici cătră președintele: Dacă nu'l chemați la ordine, îl voi palmui. (Larmă mare, se forméză grupuri în sală, care gesticuleză mereu.)

Cumicici: Și pe galeere se vorbește de onore. Pavlovici înțelege despre afacere totu atât câtu unu măgaru despre cumpănă. Dușmanul meu cel mai mare Milenovic mi-a declarat din propriul său indemn, că invinováțirea despre cei 100 fl. este neadeverată. Pavlovici este dator la diferite institute de bani 14,000 fl., deși totă averea lui este numai de câteva mii.

Pavlovici sare furios în sus: Ticălosule! Mincinosule! Te chemu la răspundere, ștregarule, nici unu creștaru nu sunt dator și amu 100,000 fl. avere. (Mare agitație.)

Președintele sună. — Camenar: Lă voiu téri afară! — Paucovic: Sunt în Zengg cea mai cu vață persoană și n'am fostu eschis din nici o societate. Pavlovici ese afară, ca să nu audă ce infame minciuni a spus.

După mai multe încercări de a vorbi, i se detrage lui Pavlovici cuvântul. Paucovic a provocat pe Pavlovici la duel prin deputații Crsnjavi și Popovic.

In ședința dela 17 Ianuarie președintele dietei a propus eschiderea deputatului Pavlovici pe douăzeci de ședințe, a deputatului Paucovic pe opt ședințe, și totdeodată îi admoniteză.

Precum vedem, dieta Croației nu mai ține sémă de demnitatea parlamentară. Înțelegem că e la locu ori ce opoziție cât de strașnică în contra faptelor arbitrare ale guvernului și majorității dietei, care sunt în contra intereselor țării, dér a degenera o dietă până la scene ca cea de sus, e a face din dietă unu localu desprețuit.

SCRILE ĐILEI.

Botezul Domnului s'a serbatu cu mare solemnitate la toate bisericile românesce din Brașov. La biserica din cetate a eșit și musica regimentului 2 de infanterie împreună cu o companie de soldați, care a datu mai multe șarge. Au asistat la liturghie în biserică precum și la sfințirea apei la puțul din tégulul flosului, comandantul garnisonului generalul Fischer, împreună cu totu corpul ofiteresc în mare ținută. După sfințirea apei părintele

Baiulescu a botezat armata și publicul asistentu foarte numeros.

—0—

In ministerul comunicației se facu lucrările pregătitoare pentru regularea Someșului și svântarea liveței apătose Ecedu din comitatul Sătmăru, care are o întindere de peste 4 miluri pătrate.

—0—

Deputatul antisemitu Geza Racz a fostu provocat la duel de fii deputatului Moritz Wahrmann. Racz a declarat, că deorece a atacat în parlamentu pe Moritz Wahrmann, nu e trebuință de duel. Cu toate acestea e dispus să dea satisfacție în modu cavalerescu dér numai lui Moritz Wahrmann, ér după ce va termina cu acesta va da și unuia din fii săi, dér nu améndurora. Afacerea se crede, că se va rezolva de cătră unu tribunalu de onore.

—0—

In interesul maghiarisării Ceangailor, »Societatea St. Ladislau« a cerut acordarea unei subvenții de 4000 fl. pentru înființarea unei misiuni la Ceangăii din România. Acéstă cerere se desbate acum în ședința comisiunii reuniunii.

—0—

»Bukovinaer Rundschau« comunică, că în țilele acestea a fostu unu conflictu de granițe între câțiva soldați români și austriaci la Boianu în granița dintre Bucovina și Moldova. S'au impușcatu de améndouă părțile. Causa acestui conflictu este, precum se dice, împrejurarea că soldații români au intrat pe teritoriu austriacu, dar pre care îl pretinde România.

Cugetări la încheierea anului.

In anii 1830—1840 ca și în țilele noastre, Români erau eschiși dela toate oficiile și direcțiile publice; se înființau societăți de maghiarisare, se dedeau premii dascălilor și școlarilor români, cari dovedeau progresu în limba maghiară; se desprețuia și se batjocurea, ca și astăzi, totu ce nu era Maghiaru.

Kossuth, pe atunci redactoru alu foiei, »Pesti Hirap,« atacă cu-o violență turbată și cea mai mică încercare de apărare a naționalităților, inferându pe fiii loru cei mai devotați cu epite de trădătoru de patrie, întocmai cum suntemu prizoniți și tractați și astăzi de agitatorii în contra ideii de statu maghiaru nou inventat.

Pe atunci fiindu ideile lui Kossuth precumpănitoare, se preindea pe față desnaționalizarea. Astăzi în urma compromisului dintre tactica lui Szecekenyi și Kossuth se afirmă sus și tare pe hârtie, că felurile dispoziției asupritore ale legilor, precum și felurile măsurii și reuniunii ale lor, nu au de scopu maghiarisarea cu forța a naționalităților.

Acéstă o afirma și reuniunea Szechenyi din Sătmăru în apelul ei comunicat țăile trecute și în »Gazeta Transilvaniei,« și totuși cu câtă barbarie a fostu atacat, chiar consiliul municipalu alu Sătmăru, pe profesorul de limba română D-r Lucaci, care nu are altu păcat, decât că este credinciosu némului său și patriei. Aceste însușiri suntu însé incompatibile cu șovinismul maghiaru.

In 22 Decembre anul trecut țin adunare generală »Schulverein« ulu maghiaru sub presidiul primarului Gerloczy, care încep vorbirea sa cu asigurarea că activitatea lor nu e îndreptată în contra naționalităților nemaghiare și apoi continuă: »începem activitatea noastră cu șola, vomu să creștem o generație, care să fie maghiară cu spiritul și cu limba și care însușindu-și maghiarismul să scie cugetă și să simți unguresce, ca nu numai de jure ci și de facto să se țină de patria maghiară,« — apoi dice: Activitatea reuniunii noastre fiindu îndreptată asupra nemaghiarilor, vomu ca aceștia însușindu-și limba maghiară totu mai tare să se contopescă cu noi etc. a se vedé »Egyetértés« Nr. 342 în articolul de fond sub titlul »Răspunsul nostru la adresa Schulvereinului germanu.« Șovinismul nostru la adresa Schulvereinului germanu.

FOILETONU.

1884 și 1885.

Tragi-comediă locală-națională de Sandu Pungă-golă, dascăl și fecioru de popă. Jucată în presera anului nou în vestitul orașu alu Brașovului de mai mult perde-vară și fură-vreme. Musică de Cobzarescu.

(Urmare).

VII.

De sigur, domnilor, veți sci,
Că frații meșteri de aci,
Domni cismari și pantofari,
Mésari, săbăi și cocojari
In o deplină armonie
Forméză toți o companie.
Dênșii, credu eu, s'ar ofensa,
Decă nu i-așu considera,
Decă, ca ori cum se pară galant,
Pe-alu dumnealor reprezentant
Acum se între lă voiu lăsă,
Ca se vă pótă informa
Despre câte-o împrejurare,
Ce n'o prea scie fiecare.
Așa, Culiță pantofarulu
S'și verse-acum nițel amarulu!

Culiță pantofarulu (intră cu o părechie de cisme pe mână). Bună s'era, domnilor și cocónelor!...

Ce mai faceți, sănătoși, sănătoși?... Da ce vă uitați cu atata mirare la mine, par'că nu m'ați mai fi vădutu nici odată!... Apoi bine, nu v'am adus eu la partea cea mai mare de câte și mai câte ori cisme și ghete?... Ce, credeți d-vóstră, că doră n'aș sci eu, unde-i strânge papuculu pe cei mai mulți și pe cele mai multe din căți și câte sunt aicea de față?

Așteptați să mă mai recomandă?... Ei bine, o să mă recomandă, decât-i așa moda!

Eu sunt vestitul Culiță pantofarulu din satu din Prostesci, de unde m'a adus părintele. Cum-ii-dice, ca să învăț meșteșugulu pantofăriei. Adică vorba vine, ca să învăț meșteșugulu, dar în adevăr câtu e diulica de mare nu facu altceva, decâtu țiu în brațe băiata de țifă a domnului și umblu de colo până colo cu afurisitele ăștea de conturi. Cu atata m'am alesu și eu de doi ani și jumătate, decând am venit din Prostesci, căci altfelu de răbdat, răbdam eu și acasă, ér câtu despre bătaia, nu-i duceam dorulu nici în Prostesci.

Adică, đeu, prostu lucru e să fii și ucenicu la pantofaru!

Stăpănul e necăjit câtu e ziua, că nu-i vinu mușterii, și și aceia, cari-i vinu, nu-i plătescu cu anii, și lucru dracului, în urma urmelor totu necazulu îi cade pe mine. Mai alesu s'era colea, după-ce mai pune și câte

ceva la măsca, te vede sfântulu Ilie! ...Jip, jap, de gândesci, că acum, acum te ia Archangelulu!... Cu atata mă mai mângăiu și eu, căci sciu, că nu sunt singurul, care o păleşce așa, cum vă spui.

Și scii din ce pricină mănăncu păpară de cele mai multe ori?... Din pricina blăstematelor ăștea de conturi!

De dimineța încă, de pela optu ciasuri ți-le pune stăpănul pe capu, și ți spune, că-i vai de pelea ta, decât nu te-i întorce cu parale!... Ei, ce să faci?... Te duci, că n'ai încătrău!... Când colo, ce să vezi?... Te duci la cocóna Cutare, care are să plătescă nisce papuci de pruned încă de astă-vară, și când se întră înăuntru, servitorea îți spune că dorme, și că să te duci mai târziu la domnu în cântăria. Te duci la domnu în cântăria, și ți spune, că să ți-le plătescă cocóna, că ea le-a poruncit!... Te duci la domnu profesoru Răbdă-fome și cei să ți plătescă petecele, ce i-le-a pus domnul la cisme, și când colo, ce ți răspunde?... Că mai întâiu să voteze Eforia banu de cvartir pentru profesori!... Auți vorbă!... Par'că Eforiei multu ce-i pasă de cvartirul d-nilor profesori! După partea d-neai potu ei să mai aștepte încă multă vreme!... Te duci la d-nul Alișveriușu, care are prăvălia, scii colo, în drépta dela stânga, și'n locu de parale ce ți spune?... »Că nu mergu treburile, și că negoțulu se duce dracului!...« Te duci la d-nu Cutare, și îl întrebi, de ce nu și răfuesce odată socotela, cu care

nismul maghiar în obscurtatismul său infernal nu e capabil de judecată leală, căci pre când Schulvereinul german și-a propus a mântui, a conserva pe naționalii săi, și cu totu dreptul, pre atunci Reuniunea maghiară și-a ales de scop amalgamizarea și desnaționalizarea altor naționalități nemaghiare. Ce conținut are altceva cuvintele explicătoare de program ale președintelui ei Gerloczy?

Și mai violente expresiuni s'au auzit în Ardel, în adunarea conchemată zilele trecute în Cluș pentru același scop de negatul nemțului Haller Karoly, ai căruia părinți, cu deosebire mama sa, nici că știu ungușe. Cum a dîșu și el: »magyar nemzetünk, magyar anyanyelvünk, atunci fericita mamă-sa germană, nu i-a putut dice »kedves, ci numai »mein lieber.«

Intru adevărul cea mai mare parte a șovinștilor maghiari sunt un conglomerat de rengați din toate poporele, pe cari foarte bine i-a caracterizat zilele trecute în clubul junilor cehi deputatul și scriitorul Holecek dîcînd: »rasa domniore maghiară, care pune puterea înaintea moralității« (A se vedé Egyetértés Nr. 347 din 1884.)

Parola zilei e și astăzi ca și în anii 1830—1848: »fiecare om se fie om și Maghiar.« Ca să fie inferat de agitator și trădător de patriă, e de ajuns să-ți vorbești limba maternă pe stradă și în locu public. Sunt încă în memoria noastră viue prigonirile junimei noastre în Cluș, Lugoș și cele mai recente infestațiuni ale junimei noastre dela universitatea din Peșta. Astăzi sunt îndesate colonele foilor maghiare fără deosebire de partidă cu strigări de alarmă din cauza votului juraților sași din Sibiu, prin care fu achitat venerabilul nostru G. Barițiu, care în demnul său discurs de apărare le-a ținut înaintea ochilor istoria trecutului, a suferințelor noastre, în care se oglindéză faptele lor și dreptatea maghiară. Despotismul lor este demascat. Hinc illae lacrimae! (Va urmă.)

Din parlamentul român.

(Urmare.)

D. Mărzescu s'a agățat înțaiasi dată de enciclica Primatului nostru în cestiunea dotațiunei Coronei. Am spus că în privința termenilor m'ășu și eu cu d-sa, dar nu este un păcat mare pe care l'a comis Primatul nostru. A dîșu că enciclica aceea este contra lezei, contra Constituțiunei și contra canónelor. În contra canónelor a citat numai că nu este dîșu: »frați întru duhul sântu.« Dar nu este nici un canon pentru această, usurile de felul acesta nu sunt rigurose. Că enciclica Primatului este contra legilor și a Constituțiunei eu nu o găsesc așa, ci foarte la locul ei, în cestiunea dotațiunei. S'ar putea dice că era de prisos, se pôte; căci după ce am votat o lege, am discutat'o, la care am luat parte cu toții — eu am votat'o cu totă inima și cu totă convingerea că bine am făcut și această convingere o am și astăzi; — s'a sancționat de rege, nu mai era nevoie de nici o explicație. Dar că a crezut mitropolitul că trebuie să facă o enciclică, nu este nici un rău și eu îi dau dreptate; pe de altă parte s'a vorbit multe, între altele au eșit unele jurnale cu blestemele vechilor donatori. S'a făcut tapagiu, s'a publicat pe la țară, s'a făcut încercări să se adune proteste, și, cum este țeranul simplu în credință, a putut să se speire când i s'a vorbit în felul acesta, despre blestemele cu focul Gheenei, cu despicierea pământului, cu bubele lui Gheez, cu sorta lui Iuda Iscariotul, cu sorta jidivilor ce au răstignit pe Christos, etc. etc. Ei bine, această este una din autoritățile noastre pentru care nu e nevoie nici de Constituțiune nici de nimic. Este o datorie în legătură cu autoritatea spirituală de a liniști conștiințele, a alina turburările sufletului. (Aplause). Blestemul este mare lucru; eu respectez blestemele și am convingerea că un blestem făcut din totă inima și basat pe adevăr are efectul lui, (Risete, applause) și mă tem și eu de asemenea blesteme. Așa este mai cu sémă la noi. (Istorișce două casuri de deslegare a blăstemului chiar din partea S. Sale.) Încă odată dîcî, că bine a făcut Primatul cu enciclica; nu i-a trebuit nici o autorizațiune, nici chiar dela Sinod, pentru că are puterea sa spirituală de a liniști duhurile și spiritele. (Aplause).

Dar, d-lor senatori, să vă spun și altceva: noi avem puterea și asupra duhurilor necurate. În canóne nu sunt toate ce trebuie unui creștin, în canóne este mai mult partea ce se atinge de disciplină; în evangeliă însă sunt principiile după cari s'au așezat și canónele. Vă voi spune dar din evangeliă: etă ce dice: »Voi da voue putere a călca peste șerpi, bălauri, scorpii și peste totă puterea satanică.« (Aplause). Apoi mai dice: »În numele meu șerpi și bălauri veți putea lua și de veți lua ceva de mörte, însă nimic nu vă va vătămă.« Domnul Mărzescu de două zile ne adapă cu paharul său de otravă; se fie însă sigur D-sa că nu ne vom otrăvi, pentru că puterea noastră este de aiurea. (Aplause.)

D-lor, pôte că suntem greșiți ca ómeni, această este o altă cestiune; pôte orî cine să arate greșelile mele, să cêră destituirea mea, darea în judecată. Acesta o admit, D-lor, este datoria fie-cărui creștin să facă astfel; și astfel se și face când un preot se pörtă rău. D-lor, Sinodul care are acest drept de a judeca precei biserică este o instituțiune mare, elu este consiliul bisericescu și noi suntem în acest consiliu, precum este D. Mărzescu în consiliul universitar. D-lor, eu admit că Sinodul nostru n'a fost în înălțimea misiunii sale. Suntem ómeni neinvetați și pôte, se'u eu? ne deprinși cu lucrul mar, cu tendințe mari. Se pôte. Dar suntem în prețua renascerei noastre. Apoi numai clerul este în această categorie? (Aplause.) Putem asigura, D-lor, că toate celelalte ramuri ale societății noastre sunt ajunse în perfecțiune? Ei bine! precum pentru toate celelalte lucruri se cere îndreptare prin interpelațiune către D-nii miniștrii, înțeleg să faceți și pentru biserică, și cu această mă unesc și eu, dar să veniți D-vóstră să faceți din cestiunea bisericei o scenă ridiculă?! Biserica este respectată în totă lumea. Arătați-mi o țară unde biserica nu a fost respectată. Afară de timpuri de revoluțiune, atunci nu se respecta nimica. Dar noi nu vorbim de revoluțiunii, ci de starea normală și de fapte ce trebuie să facă ómenii cu minte.

D-lor, ce mai dicea D. Mărzescu? D-lui vine și acuză pe Sântul Sinod pentru memoriul contra papisului. D-lui încă de atunci a calificat acel memoriu de bălaur și s'a ridicat cu mare furie contra lui într'o scire a sa publicată în broșură. Acolo a spus între altele că memoriul Sinodului ar fi în contradicțiune cu canónele. Ca argument despre știința sa canonică și teologică aduce și se întemeiază pe aceea, că D-sa este fecior de popă; că a fost agnostu la mitropolitul Veniamin; că a ținut cartea mitropolitului Veniamin, când leturghisia și că l'a și sărutat mitropolitul Veniamin! (Iaritate, applause), și după aceea a venit vremea să ne vorbescă și de legende cu draci. Ei bine! D-lor, avem putere și peste draci (Iaritate.) Dracii sunt de multe feluri: este scaraoschi, ucigă-tóca, ducă-se pe pustii, etc. etc. Pôte că D. Mărzescu nu crede că sunt draci, dar eu cred, și nu numai că cred, dar și văd Domnilor! (Aplause, mare ilaritate. Punânduși potcapul pe cărțile D-lui Mărzescu de pe tribună). Să mă erte D. Mărzescu a'mi pune potcapul meu călugărescu pe cărțile D-sale advocătesci, căci nu am alt loc. (Va urmă.)

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu »Gaz. Trans.«)

Viena, 20 Ianuarie. — Maiestatea Sa exprimă telegrafice părechi regale spaniole, cu ocaziunea nenorocirilor din Spania, părerea sa de rău și dăru jertfelor cutremurului doudecă de mii de franci.

Berlin, 20 Ianuarie. — La desbaterea bugetului în camera deputaților, ministrul de finanțe arată că escedentul total al anulului bugetar 1883/4 este de 20 milioane, care se vor întrebuința pentru ștergerea datoriilor căilor ferate.

Hanheim, 20 Ianuarie. — În Hochheim

s'a arestat un meseriaș, găsit fără hârtii de legitimare, care a împușcat cu revolverul asupra gendarmului. S'au găsit la elu patrón și sume mai mari de bani. Refusă de a da amănunte.

DIVERSE.

O aventură neplăcută. — Comerciantul Carol A. stabilit în Austria de sus a plecat la 17 Ianuarie n. din Steyr la Viena. Comerciantul se află într'unu cupeu de clasa I. în societatea unei fete frumoase ca de vr'o 18 ani, cu care încep o conversațiune animată. În cursul vorbirei, A. oferi tovarășei sale o țigară. Dar abia scose cutia din buzunar, când domnișora încep a da semne de nedumerire și-și exprimă dorința d'a deschide ferestra cupeului. Ea privi câteva momente afară, apoi se ridică pe marginea ferestri voind să s'arunce afară din cupeu. A. observă această, se repeși la fată și isbuti a o prinde de picioare. O luptă disperată încep între vânosul bărbat și între fată, care atârna afară pe ferestră mai cu întregul corpul nevoind să fie mântuită. Ea încep să strige: »Vrea să mă omore! Ajutor, ajutor!« Aceste strigăte zăpăci și mai mult pe A., dar cugetul, că trebuie să mântuiască pe această fată, nu numai pentru a scăpa de mörte o viață de om, dar și ca să nu cadă nenorocirea asupra lui, îi dedă putere și mai mare. Un sfert de oră dură luptă. Prin toate stațiunile pe unde trecea trenul, personalul acela alergă să vadă ce e, până ce în fine călătorii observă cu spaimă ce se petrece și abia putură face cunoscut conductorului, care opri trenul în mijlocul câmpului. Fata fu mântuită și dusă într'altu cupeu. Ajungînd în Viena, unde și sosiseră telegrame dela diferite stațiuni, A. și fata fură duși în camera inspectorului polițienesc, ca să dea amănunte. Fata, care era cam escentrică și suferea de istericale, spuse că s'a temut că cutia lui A. conținea narcoticu cu care elu voia s'o adormă. A. dovedi numai decât neadeverul acestei declarații și astfel scăpă bietul cu spaima și cu hotărîrea d'a nuși mai face de vorbă altădată cu »istericósele.« Fata era o baronésă din München, care călătorea prin Viena în Polonia.

Bețivul și căciula. — Un bețiv, cădendu-i căciula din cap, îi adresă următoarele cuvinte:

— Ai cățut, nenorocito!... ai vrea să te iau de jos!... Dêr decă te-oi lua am să cadu eu... și tu nu poți să mă scoli de jos... atunci eu nu voi să te iau.

În urmă se depărtă aruncîndu o privire de adio căciulei seles.

Nou abonament

la

„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1 Ianuarie st. v. 1885 s'a început un nou abonament, la care invităm pe onorații amici și priijitori ai fôiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.
„ șese „ 6 „
„ unu an 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 9 franci în aur
„ șese „ 18 „
„ unu an 36 „

Din cauza însemnatei scăderi a cursului biletelor de bancă române, suntem constrinși a condiționa plata abonamentelor în aur, sau în hârtie cu adausul agiului.

Domnii abonați noi sunt rugați a ne trimite adresele D-lor exact arătându-ne și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetel Transilvaniei.“

Editor: Jacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu

mă plimb într'una de doi ani de zile și mai bine, și știți ce răspuns îți dă?... »Că se răfuesce, când s'o răfui și comitetul, care a aranjat petrecerile de acum nu știu câtă vreme, când a fost Asociațiunea la Brașov!«

Adecă dîșu, dónnelor și domnilor, decă cunosceti care-va pe vre-unul din comitetul ăsta cu pricina, spuneți-i să dea séma odată pentru D-șeu, nu pentru altceva, decât numai să nu mai aibă ce dice d-lu Cutare, când m'oi mai duce la elu cu socotela!... N'o avé ce'mi mai dice?... Da cum ciorile se n'aibă?... Mi-o dice și elu ca cei mai mulți dintre aceia, cari vedu, că au sfârșit'o cu minciunile: »Lasă-mă'n pace!«

Dîșu, domnilor și cocónelor, vorbele astea le-am auzit de atâtea ori, încât a trebuit să fac nise versuri cu ele!... Voiți, să le auziți?... Iată-le: (cântă.)

(Melodiă nouă.)

Mă rog nișel de ascultare,
Unu lucru a vă spune voi.
E obicei în lumea mare
Și prin urmare și la noi
Se dîc, ceva când nuți prea place:
Lasă-mă'n pace! Lasă-mă'n pace! etc. etc.

Ei, dar eu m'am pus la taifas cu d-vóstră, ș'am uitat, că desără avem petrecere colegială la Nr. I.*) Adio, sunt angajat la cvadrilă! (etc.)

*) Nr. I. este unu hotel în Brașov.

VIII.

Multu prețuită adunare,
Ar fi cu puțință ore,
Ca noi acuma să sfârșim
Ș'o vorbă să nu pomenim
Și pentru sexul cel frumos?...
Anume cu-atătu mai vîrtos,
Căci e de obște cunoscut,
Că acestu sexu de totu plăcut,
Cătu a ținut a mea domnire
A pus pe toți, dîșu, în uimire
Prin zelul neobcînit,
Pe care ni l'a dovedit
Atătu pe la reuniuni,
Cătu și cu alte — ocaziuni.
Ar fi, cred, lucru necomplet,
De n'am vedé ș'acestu buchet! —
Scusați dec, decă îndrănescu,
Ca se mă mai obrănescu
O clipă, două să vă ceiu,
Căci apoi de sigur incheiu!

(Urméză scena relativă la intruirile cocónelor. Unu domn însurat se plînge cătră altul neinsurat, că nevastă-sa și fie-sa își perd vremea cu cărți de cetit și prin cluburi literare. Neinsuratul îi spune, că se-i pară bine, decă-și perd vremea cu cărți de acestea și nu cu cărți de joc, cum fac unele dintre cocóne.)

IX.

Dec, domnilor, toți ați vedut,
Câte de toate am făcut
Atătu în chestii generale,
Cătu și în d'ăstea mai locale.
Ergo acela ce susține,
Că eu pe lume nici unu bine
În urma mea nu am lasat,
Nu spune lucru-adeverat,
Ci sigur, mă calumniază,
Fiind că mă invidiază!...

(Se aude bătîndu 12 ore).

Dar ce aud?... Amar de mine!
Al meu dușman, ah, iată-l vine!...

Plecăciune eu trebuie să-mi iau catrafusele! (ese).

Scena se iluminéză, muzica începe a cântă și Anul nou (1885) se ivesce și începe a arunca printre public flor și bombóne.

Anul nou:

La anul și la mulți ani!...

Veseli și sănătate!...

Să vă fie casa casă și masa masă!

(Incheiere.)

Cursul la bursa de Viena

din 19 Ianuarie st. n. 1885.

Rentă de aură ungară 6%	—	Bonuri croato-slavone	100.—
Rentă de aură 4%	96.35	Despăgubire p. dijma de vină ungară	98.75
Rentă de hârtie 5%	92.80	Imprumutul cu premiu ungară	116.75
Imprumutul căilor ferate ungară	145.60	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	118.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungară (1-ma emisiune)	98.15	Renta de hârtie austriacă	83.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungară (2-a emisiune)	122.—	Renta de arg. austr.	83.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungară (3-a emisiune)	106.50	Renta de aură austr.	106.20
Bonuri rurale ungară	101.60	Losurile din 1860	137.60
Bonuri cu cl. de sortare	101.—	Acțiunile băncii austro-ungare	863.—
Bonuri rurale Banat-Timiș	101.—	Act. băncii de credit ungară	312.—
Bonuri rurale transilvane	101.—	Act. băncii de credit austr.	301.50
		Argintul — Galbin	—
		Impărătesc	5.79
		Napoleon-d'or	9.78 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	60.35
		Londra 10 Livres sterlinge	123.70

Bursa de București.

Cota oficială dela 5 Ianuarie st. v. 1884.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	87 1/2	88
Renta rom. amort. (5%)	92	93
convert. (6%)	85	86
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	30	32
Credit fonc. rural (7%)	95	96
" " (5%)	79	80
" " urban (7%)	90	92
" " (6%)	85	87
" " (5%)	77	78
Banca națională a României	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " Națională	—	—
Aură	17 1/2 %	18 %
Bancnote austriace contra aură	—	—

Cursul pleței Brașov

din 20 Ianuarie st. n. 1885.

Bancnote românești	Cump. 8.44 1/2	Vënd. 8.46
Argint românesc	8.35	8.40
Napoleon-d'or	9.75	9.77
Lire turcesc	10.98	11.—
Imperial	9.98	10.—
Galbeni	5.70	5.72
Scrisurile fonc. »Albina«	100.50	101.—
Ruble Rusesc	127.5	128.5
Discontul	7—10 %	pe an.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui Gross (în casa prefecturii.)

Acei domni abonați ai noștri, cari au plătit prețul abonamentului pe jumătate de an s'eu pe un an, înainte de 1-a Aprile 1884, sunt rugați a ne trimite diferența prețului urcată dela 1 Aprile 1884, care pentru Austro-Ungaria face 2 fl., ér pentru România 8 lei.

ADMINISTRAȚIA „GAZ. TRANS.“

Calicū, cine nu abonează Caliculu, diară ilustratū humoristicū și satiricū, care costă numai 3 fl. séu 7 franci pe anū, dér produce în fie-care lună rîsū de 3 fl. séu 7 franci, și prin urmare dă fiecărui abonentū unū câștigū curatū de 33 fl. séu 77 franci la anū.

Cine n'are 3 fl. séu 7 franci, ca se aboneze Caliculu, mai bine s'ei împrumute, de câtū se ne rêmăie nouē datorū și s'ê p'rdă câștigul arătatū.

Adevēratū sensaționalū va deveni Caliculu anului 1885 prin noua rubrică: „Scānteii și cenușă din filosofia doctorului Amnariu“ și prin mulțimea ilustrațiunilor comice și satirice.

Abonamentele se trimitū prin posta din Sibiiu la

5—6

Administrațiunea „Calicului.“

Zambach și Gavora
Fabrică de vestminte și recuisite bisericesc
de ritū latinū și grecū

în Budapesta, strada Vațuui, Văczi utca Nr. 17.

Falonū séu Odăjdii, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachi'un prapuri. Tôte felurile de stéguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) Covorū pe

altariu, potiruri, Pietohlebnica, cadelnițe, Pacificalū, candelē de altarū, policandre pentru biserici, Ripide, Chivotū, cărți de Evangeliă etc.

Comande se efectuescū promptū. — Obiectele, care nu vorū conveni, se vorū schimbă cu altele.

Mersulū trenurilor

pe linia Predealū-Budapesta și pe linia Teiușū-Aradū-Budapesta a călei ferate orientale de statū reg. ung.

Predealū-Budapesta					Budapesta-Predealū					Teiușū-Aradū-Budapesta					Budapesta-Aradū-Teiușū.				
	Trenū accelerat	Trenū de persoane	Trenū omnibus	Trenū de persoane		Trenū de persoane	Trenū omnibus	Trenū accelerat	Trenū omnibus		Trenū de persoane	Trenū omnibus	Trenū omnibus		Trenū de persoane	Trenū omnibus			
Bucuresc	7.15	—	—	—	Viena	8.25	8.35	3.30	8.00	Teiușū	2.39	9.50	8.20	Viena	8.25	8.35			
Predealū	1.09	—	—	3.50	Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47	Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10	Budapesta	8.00	6.55			
Timișū	1.33	—	—	10.15	Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36	Vințulū de jos	4.04	11.09	—	Szolnok	11.14	12.28			
Brașovū	2.06	—	—	10.50	P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09	Șibotū	4.35	11.43	—	Aradū	3.35	5.30			
Feldiōra	2.16	6.30	5.45	—	Oradea mare	4.11	5.13	3.20	—	Orăștia	5.02	12.13	—	Glogovațū	4.16	6.39			
Apatia	2.44	7.09	6.28	—	Vărad-Velenceze	4.21	9.37	3.25	—	Simeria (Piski)	5.44	1.22	—	Gyrovak	4.47	7.19			
Agostonfalva	3.03	7.41	7.07	—	Fugyi-Vásárhely	4.29	9.45	—	—	Deva	6.05	1.48	—	Paulișū	5.02	7.39			
Homorodū	3.18	8.09	7.42	—	Mező-Telegd	4.40	9.59	—	—	Branicica	6.34	2.21	—	Radna-Lipova	5.25	8.11			
Hașfaleu	3.51	8.53	8.51	—	Rév	5.02	10.28	3.56	—	Ilia	7.01	2.54	—	Conopū	5.57	8.49			
Sighișōra	4.51	10.18	10.52	—	Bratca	5.46	11.41	4.31	—	Gurasada	7.15	3.09	—	Bêrzova	6.18	9.18			
Elisabetopole	5.11	10.55	11.56	—	Bucia	6.09	12.15	—	—	Zam	7.49	3.48	—	Soborșin	7.11	10.27			
Mediașū	5.39	11.36	12.43	—	Ciucia	6.28	12.48	—	—	Bêrzova	8.32	4.37	—	Zam	7.48	11.18			
Copșa mică	6.00	12.11	1.23	—	Huedin	6.52	1.48	5.28	—	Conopū	9.19	5.30	—	Gurasada	8.22	11.57			
Micăsasa	6.29	12.35	2.07	—	Huedin	7.32	3.21	6.01	—	Radna-Lipova	9.40	5.58	—	Ilia	8.40	12.27			
Blași	7.02	1.29	3.06	—	Stana	7.51	3.54	—	—	Paulișū	10.16	6.38	8.24	Ilia	9.02	12.57			
Crăciunelū	7.02	1.45	3.22	—	Aghiriș	8.12	4.34	—	—	Gyrovak	10.32	6.56	8.41	Branicica	9.32	1.45			
Teiușū	7.38	2.26	4.15	—	Ghirbēu	8.24	4.52	—	—	Paulișū	10.48	7.15	9.01	Deva	10.12	2.58			
Aiudū	7.55	2.48	4.44	—	Nedeșdu	8.38	5.11	—	—	Glogovațū	11.17	7.48	9.30	Simeria (Piski)	10.47	3.46			
Vințulū de sus	—	3.12	5.10	—	Cluși	8.57	5.40	7.08	—	Aradū	12.32	8.05	9.45	Orăștia	11.14	4.20			
Uiōra	—	3.19	5.19	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—	Szolnok	12.00	8.45	6.10	Șibotū	11.46	5.06			
Cucerdea	8.24	3.36	5.47	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—	Budapesta	4.09	2.10	7.27	Vințulū de jos	11.46	5.06			
Ghirișū	8.48	4.10	6.38	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—	Viena	7.44	6.40	—	Alba-Iulia	12.21	6.15			
Apahida	—	5.39	8.51	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—	Teiușū	6.20	—	—	Teiușū	12.53	7.00			
Cluși	10.08	5.59	9.18	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
Nedeșdu	10.18	6.28	8.00	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
Ghirbēu	—	6.54	8.34	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
Aghirișū	—	7.10	8.59	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
Stana	—	7.25	9.35	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
Huedinū	—	7.49	10.16	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
Ciucia	11.33	8.11	11.04	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
Bucia	12.06	8.52	12.17	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
Bratca	—	9.11	12.47	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
Rév	—	9.29	1.21	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
Mező-Telegd	12.25	9.52	2.05	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
Fugyi-Vásárhely	1.11	10.27	3.08	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
Vărad-Velințe	—	10.46	3.39	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
Oradia-mare	—	10.56	3.55	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
P. Ladány	1.49	11.04	4.06	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
Szolnok	1.54	11.14	7.30	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
Buda-pesta	3.14	1.47	11.05	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
Viena	5.10	4.40	2.37	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
	7.30	7.44	6.40	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										
	2.00	6.20	2.00	—	Cluși	9.23	6.00	7.18	—										

Nota: Órele de nópte suntū cele dintre liniile gróse.

Tipografia ALEXI, Brașovū.